

ΑΠΟΨΕΙΣ

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά → despina.bahas@kosmos.com.au

Χριστουγεννιάτικες Νοσταλγικές Μνήμες

ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ αυτές δεν είναι λίγες οι φορές που νιώθουμε την ανάγκη να καταγγείλουμε την εμπορευματοποίηση των Χριστουγέννων. Και να αναπολήσουμε κάποια νοσταλγία εκείνες τις χρονιές μέρες που έδειχναν οι παλιές Χριστουγεννιάτικες κάρτες: Ένα λιτό χριστουγεννιάτικο δέντρο, ένα κούτσουρο να σιγοκαίει στο τζάκι, μερικά καρύδια πάνω στο τραπέζι. Όμως τα παραδοσιακά Χριστούγεννα της Πατρίδας θα ήταν φτωχά, αν μέναμε μόνο σε αυτά και αφήναμε απέξω τις προλήψεις και τις αναμνήσεις. Για μας τους απόδημους αυτές οι εικόνες παραμένουν «ανόθευτες» και έχουμε για συναισθηματικούς λόγους την ανάγκη να τις ζήσουμε με τα μάτια της ψυχής μας, όπως τις ζούσαμε στην ευτυχισμένη ζωή των παιδικών μας χρόνων. Γιατί οι εικόνες της παιδικής ζωής δεν νοθεύονται ούτε φθείρονται από το χρόνο, ξεφεύγουν από την υλική τους υπόσταση και γίνονται άυλες και αναλλοίωτες.

ΟΙ ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ πλημμύριζαν τη φαντασία των Ελλήνων από τα Χριστούγεννα μέχρι την Πρωτοχρονιά. Και άρχιζαν από τη στιγμή που ο άνθρωπος άνοιγε τα μάτια του για να αντικρύσει το πρώτο φως της ζωής. Τα Χριστούγεννα ήταν η καλύτερη μέρα για να αυγατίσει κάποιος την τύχη του και τη σοδειά του την επόμενη χρονιά. Έτσι, ο πρώτος που θα άκουγε το λάλημα του πετεινού ξημερώνοντας Χριστούγεννα, εξασφάλιζε τουλάχιστον μια χρονιά καλοτυχίας. Υπήρχαν όμως και άλλα πράγματα που μπορούσαν να χαρίσουν σε έναν άνθρωπο καλοτυχία, όπως το να φιλήσει τον γεροντότερο του σπιτιού ή να δώσει

ελεημοσύνη σε ζητιάνο. Ένα μπαγάκι ανήμερα Χριστούγεννα εξασφάλιζε προφύλαξη από πυρετό και πονόδοντο ολόκληρη την επόμενη χρονιά. Κακοτυχία περίμενε όποιον σπκωνόταν από το Χριστουγεννιάτικο τραπέζι προτού αποτελειώσουν το φαΐ τους οι υπόλοιποι ή όποιος δεν έδινε καπιτίς στα παιδιά που του τραγουδούσαν τα κάλαντα. Και όποια κοπέλα έσκυβε σε ένα πηγάδι την παραμονή, μπορούσε να αντικρύσει στο νερό το πρόσωπο του καλού της που θα ερχόταν να τη ζητήσει σε γάμο.

ΠΛΗΜΜΥΡΙΖΑΝ τη φαντασία του λαού οι προλήψεις και οι θρύλοι στη Πατρίδα τα Χριστούγεννα. Όσοι γεννιούνταν τα Χριστούγεννα θεωρούνταν πολύ τυχεροί, γιατί λέγανε πως προορίζονταν να πεθάνουν με καλό θάνατο, είτε πολύ τυχεροί, επειδή σε όλη τους τη ζωή θα έβλεπαν πνεύματα και φαντάσματα. Ο φυσικός κόσμος, ακόμη και αυτός ήταν τυλιγμένος με προλήψεις. Μέσα από τα χειμωνιάτικα σκοτάδια, οι άνθρωποι έριχναν το αβέβαιο βλέμμα τους στην επόμενη χρονιά και προσπαθούσαν να προβλέψουν το απρόβλεπτο. Έτσι πίστευαν πως ότι τύχαινε να ονειρευτεί κάποιος τις δώδεκα νύχτες ανάμεσα στα Χριστούγεννα και τα Θεοφάνεια, θα του συνέβαινε την επόμενη χρονιά. Το ίδιο και με τον καιρό. Πίστευαν πως ότι καιρό έκανε καθεμιά από εκείνες τις δώδεκα μέρες, τον ίδιο θα έκανε και σε καθέναν από τους δώδεκα αντίστοιχους μήνες της νέας χρονιάς. Μπορεί αυτές οι προλήψεις να μας φαίνονται σήμερα παμπάλαιες, αλλά αν το καλοσκεφτούμε ιδιαίτερα στον απόδημο Ελληνισμό, όλο

και κάποιες θα βρούμε κρυμμένες ακόμη, σε μια άκρη της ψυχής μας.

Η ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ του Έλληνα μετανάστη για το σπίτι που γεννήθηκε και τα ευτυχισμένα παιδικά του χρόνια είναι πιο έντονα αυτά τα συναισθήματα τις Άγιες τούτες μέρες των Χριστουγέννων. Αυτή η νοσταλγία καταλαμβάνει τον Έλληνα μετανάστη να ζήσει έστω και με τη φαντασία του την περασμένη ευτυχισμένη ζωή των νεανικών του χρόνων και τα γεγονότα, τα αντικείμενα και τα πρόσωπα που έχουν σχέση με αυτή την ανέμελη ζωή. Γιατί ενώ άλλος λίγο άλλος πολύ το οικονομικό πρόβλημα το ξεπεράσαμε εδώ στην πλουσιοπράσινη και φιλόξενη Αυστραλία, όμως εμείς σαν τον Οδυσσέα συνεχίζουμε να έχουμε το βλέμμα της ψυχής μας στυλωμένο μπροστά σε εκείνη τη ζωή, όταν ακόμη ήμασταν ξυπόλητα παιδιά. Η συναισθηματική αυτή φόρτιση μπορεί να είναι μια άρνηση της πραγματικότητας, που όμως ο Έλληνας μετανάστης την έχει ανάγκη για συναισθηματικούς λόγους, γιατί νομίζει ότι τα πρόσωπα και τα πράγματα είναι το ίδιο όπως ήταν πριν φύγει για τα ξένα και ότι το σπίτι που γεννήθηκε τον «προσμένει ακόμα». Είναι το αιώνιο πια ελληνικό πρόβλημα της παλινόστησης, για να διαπιστώσουμε για μια ακόμη φορά και αυτά τα Χριστούγεννα, πόσο άρρηκτα συνδεδεμένος και συνεχής είναι ο Ελληνισμός από την αρχαιότητα ως σήμερα.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ πολύ ακριβές...! Θυμάμαι μια εβδομάδα πριν τα Χριστούγεννα τα παιδιά έκαναν προετοιμασία για τα κάλαντα, που θα έλεγαν την παραμονή το πρωί. Πριν ακόμη καλά-καλά ξημερώ-

σει συνήθιζαν να περιφέρονται από σπίτι σε σπίτι και από μαγαζί σε μαγαζί, με ένα χαρτονένιο караβάκι, ένα τρίγωνο, ένα τουμπελέκι και ένα φαναράκι και να λένε τα κάλαντα, αφού πρώτα στην παρακλητική ερώτηση των παιδιών «να τα πούμε αφεντικό;» ακουγόταν η φωνή του αφέντη «πέστε τα, πέστε τα παιδιά» και πάνω από το στερέωμα άκουγες καθαρά τις σάλπιγγες να πχούν στις καρδιές όλων των ανθρώπων το ελπιδοφόρο μήνυμα της Ειρήνης και της Αγάπης σε όλη την Οικουμένη. Για να απαλύνουν τη φτώχεια στον κόσμο ακόμα και στην τυχερή χώρα που ζούμε, που σύμφωνα με τελευταία Έρευνα, η φτώχεια χτυπά πχηρά και την πόρτα της Αυστραλίας, για να χαίρονται τα χριστουγεννιάτικα παιχνίδια όλα τα παιδιά του κόσμου, για να ανθίσει το χαμόγελο στα πικραμένα παιδικά χείλη που γνώρισαν πολύ νωρίς τη σκληρότητα αυτής της ζωής, για να απαλύνει τον πόνο των κατατρεγμένων ψυχών, για να δουν και οι γέροντες το φως της Αγάπης και να ζεσταθούν από την παγωνιά της αδιαφορίας μας, για να ανθίσει η ανθρώπινη ευαισθησία, για να μην υπάρχει αδικία, να εκλείψει η τρομοκρατία πάνω στη Γη, να σταματήσουν οι πόλεμοι και να βασιλεύσει η Θεία Ειρήνη στον Κόσμο.

Αχ, πάλι μας συνεπέραν οι μνήμες. Άγιες μνήμες. Σαν σταλαγματιές πολύ ακριβές μέσα στο ρεύμα της ζωής.

Εύχομαι στην Ομογένεια ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΜΕ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ!

HONOUR YOUR FAMILY NAME TODAY

Be invited to an exclusive Greek ceremony.

REGISTER TODAY!

anmm.gov.au/wwgr
(02) 9298 3777
welcomewall@anmm.gov.au

The
**WELCOME
WALL**

In collaboration with:

